ब्रह्मलोकस्य वामे च ध्रुवलोकस्तथैव च ।
विश्वञ्च ब्रह्मलोकान्तं स्रष्टा स्रष्टञ्च कृत्रिमं ॥ ९० ॥
जम्बुद्वीपश्च कथितो यथा दृष्टो मया मुने ।
सरित्शैलैर्बहुविधैः काननैः कन्दरैर्युतः ॥ ९१ ॥
यच्च भारतवर्षञ्च सर्व्वेषामीप्सितं वरं ।
[6]कर्मक्षेत्रं सतां सद्भिः प्रशस्यं पुण्यदं परं ॥ ९२ ॥
आविर्भावोऽत्र कृष्णस्य यत्र वृन्दावनं वनं ।
अन्यस्थाने सुखं जन्म निष्फलञ्च गतागतं ॥ ९३ ॥
भारते च क्षणं जन्म सार्थकं शुभकर्मजं ।
अनेकजन्मपुण्येन साधूनां जन्म भारते ॥ ९४ ॥
कृष्णानुग्रहतो विद्वान् लब्ध्वा च जन्म भारते ।
न भजेत् कृष्णपादाब्जं तदत्यन्तविडम्बनं ॥ ९५ ॥
असार्थकं तस्य जन्म वृथा तद्गर्भयातना ।
निष्फलं तच्छरीरञ्च नश्वरं व्यर्थजीवनं ॥ ९६ ॥
जीवन्मृतो हि पापी स चाण्डालादधमोऽशुचिः ।
भुंक्ते नित्यमभक्ष्यञ्चाप्यनिवेद्यं हरेरहो ॥ ९७ ॥
विण्मूत्रकृतभक्ष्यञ्च नित्यं भुंक्ते च शूकरः ।
नहि कृतमभक्ष्यञ्च भुंक्ते स शूकराधमः ॥ ९८ ॥
अभक्ष्यं ब्राह्मणानां तदनिवेद्यं हरेरहो ।
अन्नं विष्ठा जलं मूत्रं यद्विष्णोरनिवेदितं ॥ ९९ ॥

---

[6] मतमिति R. P.